

Пѣвъ с. м. пѣвіе: И отъ църква С' тежѣкъ ревѣ Бий камбана Гробни пѣвъ. *Пс. 1884. VIII. 141.*

Пегазинка (*греч. πέγασος*) с. ж.: Заплетеннѣ редове на разни водни гадове,—На пегазинки, кибиси, Що сѣ къмъ северъ хвъркале. *Пс. 11—12 р. 142.*

Педѣпсамъ (*греч. παιδεύω ἐπαίδευσα*) м. св. воспитаю, научу, наставляю, накажу (*серб. педепса, пѣдепсати*): Го отхрани царъ и педепса го и прорасти го... *П. С. 1884. XII. 2.*

Пѣдя с. ж. **Пенда** **Пентъ** *Макед. (Of.)* пядь: Мотовила вила, надъ водѣ ся вила, водѣ не пила, травѣ не насла—а педѣ сланинѣ?—Тыква. *Ч. 121.* Той са повдигналъ цѣла пѣдя на горе. *З. 163.* Толкова висока бѣше тя, нѣщо една пѣдя по-висока отъ мене. *Л. Д. 1875 р. 131.* Четири пенди правятъ аршин (*Брод.*) *Of. 153.* Девет пѣнде у земя го закопа. *ib. (Сохо).* **Пѣдя**—човѣкъ пигмей (*чешск. pídimužik*): Купила си еденъ дѣдо, Пѣда човѣкъ, лакотъ брада. *М. 276.* Пѣда човѣкъ, лакатъ брада. *Ч. 207.* **Пѣдянь** *прил.* пяденный.

Пѣшкѡмъ *нар.* съ пѣсною: Прѣзъ Маѣапріятно врѣмящебѣде, ако чеврълига-та пѣшкѡмъ ся възвышава въ синѣ—небе дорѣ до облацы-ты. *Л. Д. 1869 р. 38.* Домакынкы ты пѣшкѡмъ прѣдѣтъ, плѣтъ, шѣтъ. *Л. Д. 1870 р. 180.*

Пѣза с. ж. шутка, (*греч. παίζω*) *син.* шегѣ: **Біамъ** (се) **со нѣкого пѣза** (*ср. шегѣ бѣе*) шучу: Дѣнавъ ми, белъ ми Дѣнавѣ! Дѣспина брата Дѣлбаскинѣ, Свадба чини л'рвнѣо дѣнь на Великдѣнь, Светѡ в'рватъ на ц'рквата,—да си комкатъ. Ты да гѣ него оудавишъ, Че се съ мене пѣза бѣе! *В. 254.* Налюти сѣ дѣте Голомеше: „Айд' отъ тука, незнасно дѣля, Немой съ мене пѣза да сѣ бѣешъ!“ *М. 173.* „Не сѣ біамъ съ тебе пѣза, брате, Не сѣ, брате, со тебе шегувамъ!“ *ib.*

Пезевѣнгъ **Пезевѣнгинъ*** с. м. 1) *содержатель публичнаго дома, сводникъ (pèzevenk, pèzevenk Qui fait le métier de prostituer des filles ou des femmes, maquereau).* 2) *бранное слово*—него дий: Тамъ да оплуеши пезевѣнгинатъ, да му кажѣ азъ нему, какъ ще продава той други пѣтъ стока-та си на другыго. *Л. Д. 1870 р. 168.*

Пезуль с. м. (*н. греч. πεζούλι banc de pierre, собств. подножіе, сравни πεζός*) заваленка. **Пезульче** *умен.*: На около же на това зданіе има нѣщо си къту зидъ възвышено отъ прѣстъ до двѣ пѣды, и отторѣ чисто помазано съ сыниъ прѣстъ кожъ называвѣтъ лизгѣ; то възвышеное ся звѣѣ *пазуль*, зашто-то пазни кѣщѣ да не подгизва т. е. да не вреди вода основѣ на стѣны. *Пк. 32.* Пезуль-тъ залѣ пила, а кѣща-та чѣфутска чершія. *Ч. 207.* Той подирѣлъ тояга-та си на стѣната, свалилъ шапка-та си и сѣдналъ на пезульчето. *З. 274.* За това търговецѣтъ, като